

Biljana Vasić
NEODOLJIVA ANĐA
kako odrasti na svoj način

Ilustrovala
Tamara Jurišić

BALBELO

Priča o pravom trenutku

Bila jedna slatka, meka kiša.

Bila jedna devojčica Anđa.

Kišu su svi stalno grdili. Ako pada, zašto baš sad, ako ne pada, ni to nije dobro. Ako pada malo i sitno, zašto je dosadna, ako se sruči iz sve snage, kažu: kakva propast, ova kiša nije normalna.

A kad ih pitaš: treba li vam kiša, oni kažu: treba, naravno, ona je naš život.

Anđi je bilo svejedno da li pada kiša sve dok mama jednog dana nije veselo utrčala:

- Vidi šta sam ti kupila! Gumene čizmice! Sad možeš da šetaš po kiši!

Stvarno su to bile opasne čizmice. Šarene, duboke, caklile su se u hodniku i Anđa je jedva čekala kad će kiša.

- Mogu li malo da ih nosim bez kiše?

- Ne može. To je za kišu.

- A po kući? Samo malo?

- Svašta!

I Anđa je čeznula danima jer se kiša baš zainatila da ne pada.

Ali jednog dana, evo je. Pljušti, lije, sipa... Sve mokro, pune barice.

Anđa obuje čizmice i juriš napolje.

- Pa gde ćeš sad?! Vidiš da pada!

- Ali, mama, čizmice su za kišu...

- E, svašta... Ajd' idi malo.

Anđa trči i skače u barice. Pljuska, kliza se.

- Ma, ulazi, bre, u kuću! Ovo dete nije normalno! Vidi, sva si mokra i kaljava. Ne ideš više nigde.

- Ali, mama, čizmice...

- To može posle kad stane kiša.

Eto, sad treba čekati da stane kiša.

Nikad nije pravi trenutak.

Ni za kišu, ni za Anđu.

Priča o tajnom receptu

Anda je volela da ide kod bake. Tamo je sve bilo njeno. Tamo su se one bavile malim velikim stvarima. To su one stvari koje su male kad ih radiš, a velike kad ih se sećaš.

Kad se Anda probudi ujutru, baka sedi i čeka je. I ne radi ništa. Samo je čeka.

Na dvorištu je već staro korito puno vode da se ugreje na suncu, jer je takva voda najlepša, pa da se dete kupa u podne kad dovoljno prigrjeje. Pa da posle lepo odrema.

U rerni je bila lepinja, sveža, a na šporetu nešto kuvano, isto sveže, jutros dinstano. Jer dete voli lepinju i zdravo je da jede sveže. Nikad je Anda nije videla da kuva. To se nekako samo stvaralo, samo je ona vadila iz rerne. Osim kad su zajedno pravile začas pitu koja se razvlači oko stola. To, u stvari, nije bila pita koja se pravi začas, jer one su na tu pitu trošile po celo pre podne, nego je baka uvek govorila: 'ajd da napravimo pitu začas, pa onda one mese i razvlače i pričaju, onako usput, jer dete voli pitu, a voli i pitino dete koje se peče na kraju na plotni i jede sa džemom od kajsija.

Ujutru se Anda uvek morala oblačiti malo toplije, i usred leta, jer su jutra sveža i tad se čovek najlakše prehladi. Baka je određivala trenutak kada se može presvući u totalno letnje i on nije bio definisan temperaturom vazduha, već bakinim unutrašnjim termometrom koji je znao kada se dete ne može prehladiti, pa onda ležati bezveze na ovoj vrućini.

A kad dođe ta velika vrućina, onda one sede u hladu. Anda na šamlici, a baka na starom vojničkom sanduku, jer je bila mala i debela, pa bi se prevrnula sa šamlice. I priča-

ju. I grde piliće koji se okolo šetaju. I čekaju vreme za kupanje u koritu na suncu. I to vreme je određivala baka kad proceni da je sunce dovoljno postojano i da ne može biti iznenađenja. Jer je letnje sunce varljivo. Začas zađe i počne neki vetrić, a dete se taman zaigralo u koritu.

Popodne spavaju. Prethodno baka zamrači sobu zelenim roletnama koje je kačila na ekserčiče, jer tad nije bilo venecijanera, a oni lopovi od majstora su joj mnogo tražili za roletne na oklagiji. Pre nego što legnu, uvek ostane neka zonzara u sobi i baka je juri, a Anđa se smeje.

Predveče idu u baštu. Baka je govorila: idemo da obiđemo. Usput je čupkala po neku travu i planirala šta ujutru treba da uradi kad ustane, oko četiri, da poradi sve dok se dete ne probudi.

Uveče sede na šoru i brane se od komaraca nekim grančicama, a nekad pale vatru i peku purenjake. Stave ih na štapić, okreću u vatri i pričaju. Ili peku krompir u kaputu. To je onaj krompir koji se stavi u vatru u ljusci i peče. Samo se dugo peče, pa moraju dugo da čekaju. I pričaju. Ili ćute i samo čekaju da bude gotovo, pa da spavaju. Baka je to vadila iz vatre i nikad je nisu pekle ruke kao Anđu kojoj uvek to ispadne na zemlju jer je vruće. Onda duvaju i hlade, a lice im pocrni od pepela. Pa se smeju.

Kad je Anđa malo porasla, imala je sve više posla. Nikako nije mogla da stigne kod bake. Stalno neke obaveze, jer kad si veliki, moraš uvek da trčiš. I da se žališ zato što trčiš i što nemaš dovoljno vremena da odeš kod bake. A nije da nije želela da ode.

Baka se nije ljutila. Razumela je da Anđa ima mnogo obaveza.

Jednom je baka ipak zvala:

- E, 'ajd dođi sutra. Pa nisi bila sto godina. 'Ajd sutra ću baš da kuvam ovaj novi pasulj. On je najlepší, pa da ručamo zajedno.

I Anđa je rekla:

- Dobro, doći ću kad si navalila. Ne znam samo kad. Ne čekaj me. Kad stignem, došla sam.

I baka je nije sačekala.

Anđa je šetala po praznoj kući, a onda po prepunoj kući jer ljudi od svega prave cirkus. Šetala je i nije ni o čemu mislila. Samo je šetala oko svih tih ljudi. A onda je otvorila rernu. U njoj su stajali pasulj i rezanci sa sirom. Još topli. Jer baka je znala tajni recept kako da skuvaš ručak pre zore, a da bude topao kad dete poželi da jede.

I Anđa se nasmešila. I nastavila da se smeši u kući punoj tužnih ljudi jer je u rerni stajala čista ljubav. Još topla. Po tajnom receptu.

Priča o srećnom kraju

Bila je jedna devojčica Anđa.
I bilo je neko vreme kada je ona bila mala.
Vreme se promenilo i Anđa je porasla...
A onda je živela dugo i srećno.
Tako kažu u bajkama.
A uz bajke se najlepše zaspi.
I sanja.
I živi.

Biljana Vasić
NEODOLJIVA ANĐA
kako odrasti na svoj način

Izdavač
Balbelo, Novi Sad

Urednik
Strahinja Vujić

Ilustrovala
Tamara Jurišić

Grafička priprema
Futura, Petrovaradin

Štampa
Futura, Petrovaradin

Tiraž
Ko još broji?

© Copyright
Balbelo
balbelo.com

СIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

821.163.41-93-31

ВАСИЋ, Биљана, 1965-

Neodoljiva Anđa : kako odrasti na svoj način / Biljana
Vasić ; ilustrovala Tamara Jurišić. - Novi Sad : Balbelo, 2019
(Petrovaradin : Futura). - 82 str. : ilustr. ; 14 x 20 cm

ISBN 978-86-81028-09-4

COBISS.SR-ID 331079431

ISBN 978-86-81028-09-4

Zabranjeno je reprodukovanje, distribucija, objavljivanje, umnožavanje, prerada ili druga upotreba ovog autorskog dela ili njegovih delova u bilo kom obimu ili postupku, uključujući fotokopiranje, štampanje ili čuvanje u elektronskom obliku, bez pisane dozvole izdavača. Navedene radnje predstavljaju kršenje autorskih prava i predstavljaju krivično delo.